

Viem, čím budem a prečo

(esej)

Ako môžem pomáhať druhým?

Tak, že budem v prvom rade ČLOVEKOM. Ja viem, táto odpoveď je jedno obyčajné klišé. Možno ani nestojí za to, prečítať si ďalšie riadky, ale ja sa predsa pokúsím svoju odpoveď vysvetliť.

Som deviatačka. Viem a uvedomujem si, že škola je miestom, kde sa veľkou rýchlosťou rozširuje môj obzor poznania. Viem, že dobrý učiteľ vysvetľuje, výborný učiteľ demonštruje a veľký učiteľ inšpiruje. A tých inšpirácii je skutočne neúrekom. Trpezlivo, ako majster sochár formuje svoju sochu, formujú moju osobnosť mnohí učitelia. Našla som si v nich dobrých priateľov, na ktorých sa dá vždy spoľahnúť a ktorí sú nám v ťažkých chvíľach oporou. Odkryli mi dvere do sveta spoznávania. Odkryli mi tajomstvá prírodných, technických a humanitných vied. Zatiaľ len tak naznačili, čo sa v nich skrýva, aby som si mohla do budúcnosti vybrať.

Je viac menej jedno, čo si vyberiem. Dôležitejšie je, aby v každom povolání bol prítomný človek svojou:

Čestnosťou a úprimnosťou. A takto dokázal kráčať životom.

Láskavosťou. Slovo láska má pre človeka nevyčísliteľnú hodnotu. Prináša so sebou radosť, úsmev, je to univerzálny liek na všetky bolesti.

Odvahou - je ďalšou dôležitou cnosťou. Odvážne kráčať vpred a nenechať sa zlomiť pádmi a sklamaniami. Víťazmi nie sú len tí, ktorí sú mocní a vyhrávajú bitky, ale hlavne tí, ktorí majú pred sebou cieľ a idú si za ním.

Vierou a veril, že zajtra vyjde slnko a bude lepšie. Viera dokáže vyčarovať z mála veľa, dokáže liečiť ubolené a smutné duše. Pomáha prekonávať pocit samoty, smútku, sklamania. Dokáže vysušiť slzy, ktoré nám pália líčka.

Svojím elánom. Túžil sa neustále zlepšovať, kráčať so vztýčenou hlavou vpred, s chuťou prekonával život plný slnka aj víchrice.

Komunikatívnosťou - človeku sa uľaví až vtedy, keď dokáže hovoriť o svojich problémoch, dokáže vyjadriť túžbu či sklamanie.

Ako môžeme pomáhať druhým? Je jedno, či budeš huslista, dentista, futbalista, špecialista, scenárista či traktorista. V prvom rade nech si človekom z ktorého vyžaruje srdečnosť a človečina!

P.S.: A cez desiatky dlhých rozhovorov s rovesníkmi som zistila, že práca, ktorá ma bude baviť a robiť šťastnou v živote, je práca psychologičky. Túžim byť človekom, ktorý sa naučí vidieť aj v beznádeji nádej. Túžim byť človekom, ktorý je vždy pozitívne a optimisticky naladení a tým pomáha ľuďom. Túžim byť človekom, ktorý miluje svet a život a na všetky strany rozdáva úsmev. Dúfam, že pomôžem druhým!

Michaela Szopková, IX.B

Základná škola, Československej armády 15, Moldava nad Bodvou